

ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ АСПЕКТІВ ПОНЯТТЯ ІННОВАЦІЯ

Маціканич І.М., аспірант, ХНЕУ ім. С. Кузнеця, м. Харків

У науковій літературі поняття «інновація» з'явилося на початку ХХ століття й означало проникнення деяких елементів однієї культури в іншу. В подальшому його взяли на озброєння представники не лише економічної галузі науки, а й багатьох інших. Вважається, що термін і поняття «інновації», як нової економічної категорії, ввів австрійський учений Йозеф Шумпетер (1883-1950 рр.). Під інновацією він розуміє «непостійні» проведення «нових комбінацій» у п'яти типових випадках змін [6]:

- впровадження нового товару;
- впровадження нового методу виробництва;
- відкриття нового ринку;
- оволодіння новим джерелом сировини або напівфабрикатів;
- проведення нової організації промисловості.

У даному визначенні присутній технічний, економічний та організаційний характер інновації. Згідно Й. Шумпетеру, інновація є головним джерелом прибутку, а він є результатом впровадження новацій: без розвитку немає прибутку, без прибутку немає розвитку [4].

Сьогодні в економічній літературі можна натрапити на низку різнопланових варіантів визначень інновацій, які по суті є класичними. Аналіз літератури дозволяє спостерігати існування різноманітних підходів до розуміння терміну «інновації».

Необхідно погодитися з усіма авторами, які виділяють певні аспекти інновацій як продукту чи процесу технічного, технологічного, економічного, організаційно-управлінського, інформаційно-правового, маркетингового, культурного характеру, що забезпечує досягнення комерційного або соціального ефекту та розглядають працю в сучасних умовах через призму інноваційних процесів [2,3, 5].

Виходячи з зазначеного поняття «інновація» має свою структуру, яку можна представити в вигляді схеми (Рисунок 1)

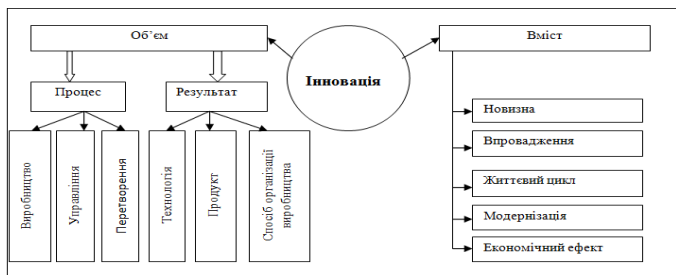

Рисунок 1 - Структура поняття «інновація»

Виходячи з даних аспектів, інновації варто розглядати як комплексний процес створення нових споживчих вартостей на основі досягнень науки і техніки, їх запровадження та використання з метою задоволення суспільних потреб. З урахуванням здобутків наукової думки, найбільш повним є визначення Коваля Л.А. та Романчука С.А. Запропоноване визначення дає змогу не тільки поглибити уявлення про інновації з позицій економіки праці, а й зосередити увагу на ключовій ролі людської праці у забезпеченні інноваційних зрушень у розвитку суспільства. [1].

Аналіз дозволяє зробити висновок, що інноваційність притаманна більшості видам трудової діяльності, вона є або може бути в різних процесах праці. У зв'язку з цим не можна погодитися з досить поширеною думкою, що об'єктом інноваційної праці є виключно створення інновацій, а саме розроблення нової техніки, технологій, видів продукції, і що інноваційна праця – це трудова діяльність, спрямована на створення технологій, товарів, послуг та інших споживчих властивостей.

Список літератури

1. Коваль Л.А., Романчук С.А. Розвиток наукової думки про інновації - як предмет особливої трудової діяльності // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки, вип. 22, ч.ІІ. – Кіровоград: КНТУ, 2012.– 470 с

2. Коваль Л. А. Інноваційна праця: сутність та проблеми подальшого розвитку в Україні //Вісник технологічного університету «Поділля». — 2001. — № 6 (37). — С. 146—148

3. Колот А. Інноваційна праця та інтелектуальний капітал у системі факторів формування економіки знань [Текст] / А. Колот //Україна: аспекти праці. – 2007. – № 4. – С. 4-9.

4. Сумець О. М. Товарна інноваційна політика: навч. посібник/ О. М. Сумець, Є. М. Ігнатова. - К.: "Хай-Тек Прес", 2010. - 368 с

5. Черненко В. Інноваційна праця та мотиваційні основи її розвитку // Україна: аспекти праці. — 2007. — № 6. — С. 30—34

6. Шумпетер Й. Теория экономического развития. — М.: Прогресс,1982. — 455 с